

NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY
Izba Ogólnoadministracyjna
ul. Gabriela Piłtra Boduena 3/5
00-011 WARSZAWA

WARSAWA
25.08.2025
OPŁATA POBRANA
TAXE PERÇUE-POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A.
ID nr 496111W

WARDYŃSKI I WSPÓLNICY
Spółka Komandytowa

2025-08-27

WPLYNĘŁO

25.08.2025
IOSK 459/24
1050464 25.08.2025 03 POLECONA ZPO

adw. Maciej Klebowski - Wardyński i Wspólnicy Sp.k.
Al. Ujazdowskie 10
00-478.Warszawa

822263

Naczelny Sąd Administracyjny
00-011 Warszawa, ul. Boduena 3/5
Izba Ogólnoadministracyjna
WYDZIAŁ I

Dnia 25 sierpnia 2025 r.
Sygn. akt I OSK 459/24

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

adw. Maciej Kiełbowski
Kancelaria Adwokacka
Al. Ujazdowskie 10
00-478 Warszawa
(pełn. Fundacji Ochrony Zwierząt
Vet-Alert z/s w Krzemieniewie)

W wykonaniu zarządzenia Przewodniczącego z 22 sierpnia 2025 r., sekretariat Wydziału I Izby Ogólnoadministracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego przesyła odpis pisma z 22 sierpnia 2025 r., złożonego w sprawie I OSK 459/24 ze skarg kasacyjnych Rzecznika Praw Obywatelskich oraz Fundacji Ochrony Zwierząt Vet-Alert z/s w Krzemieniewie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 grudnia 2023 r., sygn. akt IV SAWa 1744/23.

Inspektor Sądowy
Tomasz Welher

Załącznik:

- odpis pisma z 22.08.2025 r.

Warszawa, 22-08-2025 r.

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

V.7202.15.2023.ŁK

Naczelnny Sąd Administracyjny

via ePUAP

skarżący kasacyjnie:

**1. Fundacja Ochrony Zwierząt VetAlert
z/s w Krzemieniewie**

2. Rzecznik Praw Obywatelskich

organ:

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna

sygn. I OSK 459/24

Pismo przygotowawcze Rzecznika Praw Obywatelskich

Stosownie do art. 45 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), w związku z doręczonym 19 sierpnia 2025 r. pismem organu z 7 sierpnia 2025 r., **oświadczam, że Rzecznik Praw Obywatelskich w całości podtrzymuje dotychczas zajęte w sprawie stanowisko i wnioski zawarte w skardze kasacyjnej z 29 stycznia 2024 r.**

Uzasadnienie

- 1) Wobec oczekiwania organu, by dołączone do pisma z 7 sierpnia 2025 r. stanowisko Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi traktować „jako części stanowiska organu”, Rzecznik Praw Obywatelskich przyjmuje, że zawarte w tym stanowisku tezy należy traktować jako celowościowe argumenty na rzecz prezentowanej przez organ wykładni przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (t.j. Dz.U. z 2019 poz. 24). Argumentów tych, sprowadzających się do stwierdzenia, że możliwość prowadzenia zakładów leczniczych dla zwierząt przez podmioty nieprowadzące działalności

Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich
al. Solidarności 77
00-090 Warszawa

Tel. centr. (+48 22) 55 17 700
Infolinia obywatelska 800 676 676
Kontakt: formularze.brpo.gov.pl
bip.brpo.gov.pl

gospodarczej stanowiłoby zagrożenie dla funkcjonowania rynku usług weterynaryjnych, nie sposób określić inaczej, jak gołostownych. Nie są one oparte na jakichkolwiek danych.

- 2) Dość powiedzieć, że projektując aktualny kształt przepisów ustawy, projektodawca w ogóle nie rozważał wprowadzenia **rzekomego** wymogu prowadzenia zakładów leczniczych dla zwierząt w formie działalności gospodarczej jako środka, mającego na celu zapewnienie funkcjonowania rynku usług weterynaryjnych. Z przytaczanego już przez Rzecznika w toku postępowania kilkakrotnie (por. pkt 13 skargi kasacyjnej Rzecznika) uzasadnienia do projektu z druku nr 1028 Sejmu RP VI kadencji wynika wyraźnie, że celem regulacji było umożliwienie podmiotom prowadzącym zakłady lecznicze dla zwierząt zarejestrowania działalności gospodarczej w celu skorzystania z funkcjonujących mechanizmów wspierania tej działalności.
- 3) Po raz kolejny również (vide pkt. 9-11 skargi kasacyjnej Rzecznika) należy podkreślić, że nadając aktualny kształt przepisom ustawy, ustawodawca w sposób wyraźny i jednoznaczny pozostawił możliwość prowadzenia zakładu leczniczego dla zwierząt **w celach niezarobkowych**. Stosownie do art. 1 ust. 2 ustawy, zakład leczniczy dla zwierząt może być utworzony „w celu realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu ze świadczeniem usług weterynaryjnych”. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy, zakłady lecznicze dla zwierząt mogą prowadzić jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które nie podlegają wpisowi ani do Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej, ani do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego; te z nich, którym prawo nie przyznaje zdolności prawnej, nie mogą prowadzić jakiejkolwiek działalności „we własnym imieniu”.
- 4) Argumenty dotyczące tego, że prowadzenie zakładów leczniczych dla zwierząt w formie innej niż działalność gospodarcza miałyby zaburzać funkcjonowanie rynku usług weterynaryjnych z powodu „zewnętrznego” finansowania, czy szerzej – uniezależnienia się od rentowności świadczenia usług weterynaryjnych, uznać należy za całkowicie chybione już choćby z tego względu, że ustawa w żadnej mierze nie wymaga, by świadczenie usług weterynaryjnych było jedynym przedmiotem działalności przedsiębiorcy, który ją prowadzi. Jeżeli w ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a za nim organu, takie „zewnętrzne” (nieosiągane z samego świadczenia usług weterynaryjnych) finansowanie zakładów leczniczych dla zwierząt stanowi zagrożenie dla rynku usług weterynaryjnych, oczekiwać należało by wprowadzenia jednoznacznego zakazu wykonywania przez przedsiębiorców świadczących usługi weterynaryjne

innego rodzaju działalności. Na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, w ich wykładni prezentowanej przez organ, podmiot prowadzący w ramach działalności gospodarczej zakład leczniczy dla zwierząt ma pełne możliwości oferowania swoich usług poniżej wartości rynkowych i finansowania powstałego w ten sposób deficytu z innego źródła.

- 5) Przekonać się o tym można choćby analizując jawne sprawozdania finansowe licznych fundacji prowadzących zakłady lecznicze dla zwierząt – wpisanych zarówno w rejestrze stowarzyszeń, jak i w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – świadczących usługi weterynaryjne zarówno odpłatnie w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, jak i nieodpłatnie, w ramach działalności statutowej. Mających status Organizacji Pożytku Publicznego i pozyskujących środki na swoją działalność, np. z darowizn w ramach odpisów podatku dochodowego dla osób fizycznych. Już pobieżna analiza wpisów w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej prowadzących działalność w zakresie świadczenia usług weterynaryjnych (kod 75.00.Z) wskazuje natomiast, że „łączenie” działalności weterynaryjnej z innego rodzaju działalnością gospodarczą jest powszechne. O ile w części przypadków owa dodatkowa działalność jest rodzajowo związana ze świadczeniem usług weterynaryjnych, to bez trudu można odnaleźć również powiązania bardziej nietypowe, jak łączenie świadczenia usług weterynaryjnych z działalnością rachunkowo-księgową; doradztwem podatkowym (kod 69.20.Z), pośrednictwem w obrocie nieruchomościami (kod 68.31.Z); działalnością agencji reklamowych (kod 73.11.Z) i wielu innych, mogących nasuwać wątpliwości, czy działalność weterynaryjna nie jest finansowana z potencjalnie bardziej „dochodowych”, a zewnętrznych względem niej źródeł.
- 6) Na żądanie Naczelnego Sądu Administracyjnego Rzecznik Praw Obywatelskich gotów jest przedstawić konkretne przykłady opisywanych podmiotów. W kontekście powyższego, przedstawione przez organ uzasadnienie dla **rzekomego** wymogu prowadzenia zakładów leczniczych dla zwierząt jedynie przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą jest chybione.

Adam Krzywoń

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

/-wydano i podpisano elektronicznie/